pôt eẽ magnificus.ſ3 ad extiores act⁹ ṽtutũ
regrũt bõa fortune ſicut q̃dã inſtrumẽta. et
ſm h pauꝑ ñ pôt actũ magnificẽtie extiorẽ
exercerẽ i his q̃ ſũt magna ſimplicit.ſ3 forte i
his q̃ ſũt magna ꝑ cõpatõnẽ ad aliqd opus
qd ⁊ ſi i ſe ſit paruũ:tñ pôt magnificari ſm
ꝓportionẽ illi⁹ gnĩs:nã puũ ⁊ magnũ dicũ
tur relatiue ut phs dicit i ꝑdicamentis.

Ad quartum ſic pro

cedit.Videt q magnificẽtia nõ ſit ps forti
tudinis. Magnificẽtia.n.cõuenit i mã cum
libalitate ut dictũ ẽ.ſ3 libalitas nõ ẽ ps forti
tudinis ſ3 iuſticie.g̃ magnificẽtia ñ ẽ ps forti
tudinis. ¶ P.Fortitudo ẽ circa timores et
audacias. magnificẽtia aũt i nullo videt re
ſpicẽ timorẽ ſ3 ſolũ ſũpt⁹ q ſũt opatiões que
dã.g̃ magnificẽtia magl vr ptinẽ ad iuſticiã
q̃ ẽ circa opatões q̃3 ad fortitudinem. ¶ P.
Phs dic̃ i 4° ethicoꝝ q magnific⁹ ſciẽti aſ
ſimilat.ſ3 ſcia magl ↄuenit cũ prudẽtia q̃3 cũ
fortitudine.g̃ magnificẽtia nõ deb3 poni ps
fortitudinis. S3 ↄ̃ ẽ q Tulli⁹ ⁊ Macrobi
us ⁊ Andronic⁹ magnificẽtiã ptẽ fortitudis
ponũt. R° dicẽdu3 q magnificẽtia ſm q ẽ
ſpãlis uirt⁹ ñ pôt poni ps ſubiectiua fortitu
dinis q2 ñ ↄuenit cũ ea i mã ſ3 ponit ps eiuſ
inq̃3tũ adiũgit ei ſic̃ uirt⁹ ſecũdaria pncipa
li.Ad h aũt q aliq̃ uirt⁹ adiũgat alicui pnci
pali duo regrũt ut ſ̃ dictũ ẽ:q̃2 vnũ eſt ut ſe
cũdaria ↄueniat cũ pncipali.aliud ãt ẽ ut in
aliq̃ excedat ab ea.magnificentia ãt ↄuenit
cũ fortitudĩe i h q ſic̃ fortitudo tendit in ali
qd arduũ ⁊ difficile:ita etiã ⁊ magnificẽtia
vñ etiã videt eẽ i iraſcibili ut fortitudo. ſed
magnificẽtia deficit a fortitudine i h q illd
arduũ i qd tẽdit fortitudo h3 difficultatem
ꝓpt piculũ qd imimet pſone.arduũ autẽ in
qd tẽdit magnificẽtia h3 difficultatẽ ꝓpter
diſpẽdiũ rerũ qd ẽ multo min⁹ q̃3 piculũ p
ſone.⁊ id magnificẽtia ponit ps fortitudis.
¶ Ad pmũ g̃ dicẽdũ q iuſticia reſpicit ope
ratiões ſm ſe ꝓut in eis ↄſiderat rõ debiti
ſ3 libalitas ⁊ magnificẽtia ↄſiderãt opatiõeſ
ſũptuũ ſm q ↄpant ad paſſiões aĩe:diuerſi
mode tñ.nã libalitaſ reſpicit ſũpt⁹ p ↄpatõ3
ad amorẽ ⁊ ↄcupiam pecuniaꝝ q̃ ſũt paſſio
nes ↄcupiſcibilis qb⁹ nõ ipedit libalis a da
tiõib⁹ ⁊ ſũptib⁹ faciendis.vñ ẽ i ↄcupiſcibili
ſ3 magnificẽtia reſpicit ſũpt⁹ p ↄpationẽ ad
ſpem attigẽdo ad aliqd arduũ:nõ ſimplicit
ſicut magnimitas ſ3 i detmiata mã.ſ.i ſũpti
bus.vñ magnificentia videt eẽ i iraſcibili ſi
cut ⁊ magnimitas. ¶ Ad ſecũdũ dicendum
q magnificentia ⁊ ſi nõ ↄueniat cu3 fortitu
dine in mã:ↄuenit tñ cũ ea i ↄditione matie
inq̃3tũ.ſ.tẽdit i aliqd arduũ circa ſũpt⁹ ſicut
fortitudo i aliqd arduũ circa timores. ¶ Ad
tertiũ dd q magnificentia ordinat vſũ artiſ
ad aliqd magnũ ut dictũ eſt.ars ãt eſt i rõ
ne.⁊ id ad magnificũ ptiet bñ vti rõne i attẽ
dendo ꝓportione3 ſũpt⁹ ad op⁹ qd faciendũ
eſt.⁊ h pcipue nccĩu3 eſt ꝓpt magnitudinẽ
vtriuſq3:q2 niſi diligens cõſideratio adhibe
retur iminer3 piculũ magnitudini.

Deinde ↄſide

rãdũ ẽ d vitys oppoſitl ma
gnificẽtie.Et circa h q̃rũt
duo.p̊ vtrũ paruificentia ſit
vitiũ. 2° d vitõ ei oppoſito.

Ad primu3 ſic proce

dit.Videt q paruificẽtia nõ ſit vitiũ. Virt⁹
n.ſicut ẽ moderatiua magnoꝝ:ita etiã mo
deratiua puoꝝ.vñ ⁊ libales ⁊ magnifici aliq̃
pua faciũt.ſ3 magnificẽtia ẽ vt⁹.g̃ ſilit puifi
ficẽtia magl ẽ vt⁹ q̃3 vitiũ ¶ P. Phs dic̃ i 4°
ethicoꝝ q diligẽtia rõciny ẽ puifica.ſed dili
gẽtia rõciny videt eſſe laudabilis:q2 bonu3
hoĩs ẽ ſm rõne3 eẽ:ut Dyo⁹ dic̃ 4° ca° d di
ui.no.g̃ puificẽtia nõ ẽ vitiũ. ¶ P. Phus di
cit in 4° ethicoꝝ q puificus ↄſumit pecũia3
triſtat⁹.ſ3 h ptinet ad auariciã ſiue ad illibe
ralitatẽ.g̃ paruificẽtia nõ ẽ vitiu3 ab alys di
ſtinctũ. ¶ S3 ↄ̃ ẽ q phus i 2° ⁊ 4° ethicoꝝ
põit puificẽtiã ſpãle vitiũ magnificentie op
poſitũ. ¶ R° dicẽdũ q ſic̃ ſ̃ dictũ ẽ: mora
lia ſpeciẽ a fine ſortiũt.vñ ⁊ a fine ut plurieſ
noiant.ex h g̃ dicit aliqs puific⁹ q intẽdit
ad aliqd puũ faciẽdũ.puũ aũt ⁊ magnũ ſm
phm i pdicamẽtl relatiue dicũt.vñ cũ dicit
q paruificus itendit aliqd paruũ facẽ: itelli
gendũ ẽ in cõpatione ad gen⁹ operis qd fac̃
In q̃ qdẽ puũ ⁊ magnũ pôt attẽdi dupliciť
vno° ex pte opis fiẽdi.alio° ex pte ſũpt⁹.ma
gnific⁹ g̃ pncipalit itẽdit magnitudinẽ ope
ris.ſcd̃ario itendit magnitudinẽ ſũpt⁹ quã
nõ vitat ut faciat magnũ opus.vñ ⁊ phs dic̃
i 4° ethicoꝝ q magnific⁹ ab eq̃li ſũptu op⁹
facit magis magnificũ.puific⁹ ãt eↄ̊ pncipa
lit qdẽ itẽdit puitatẽ ſũpt⁹.vñ ⁊ phs dic̃ i 4°
ethicoꝝ q itẽdit q̃lit minũ cõſumat. ex cõ
ſequẽti aũt itendit paruitatẽ operl quã.ſ.ñ

recuſat dūmō ꝑuū ſūptū faciat. vñ ph̃s dicͭ ibidē ꝙ ꝑuific⁹ maxīa ꝯſumēſ i ꝑuo q̄.ſ. dū ñ vult expēdere: bonū ꝑdit.ſ. magnifici operis. ſic ḡ pꝫ ꝙ ꝑuific⁹ deficit a ꝓportōe q̄ dꝫ eē ſm rōnē int̄ ſūpt⁹ ⁊ op⁹. defectus aūt ab eo qḋ ē ſm rōnē cāt rōnē vitij. vñ māifeſtū eſt ꝙ ꝑuificētia vitiū ē. ¶ Ad ꝑmū ḡ dicendū ꝙ ꝟtus moderatͭ ꝑua ſm regulā rōnis a q̄ deficit ꝑuific⁹ ut dictū ē: nō.n. dicitͭ ꝑuificuſ q ꝑua moderatͭ ſꝫ q i moderādo magna ul' ꝑua deficit a regula rōnis. et iō hꝫ vitij rationē. ¶ Ad ſecūdū dō ꝙ ſicut ph̃s dicit in 2° rethorice. timor facit ꝯſiliatiuos. et iō paruificus diligēt rōcinijs itēdit: q2 inordinate timet bonoꝝ ſuoꝝ ꝯſūptionē etiā i minimis. vñ h̄ nō ē laudabile ſꝫ vitōſū et vituꝑabile: q2 nō dirigit affectū ſuū ſm rōnē ſꝫ poti⁹ rationis vſū applicat ad iordiationē ſui affect⁹ ¶ Ad tertiū dō ꝙ ſicut magnificuſ cōuenit cū libali i h̄ ꝙ ꝓmpte et dlectabiliſ pecūias emittit: ita etiā ꝑuific⁹ ꝯuēit cū illibali ſiue auaro i h̄ ꝙ cū triſticia et tarditate expēſas facit. differt āt i h̄ ꝙ illibalitaſ attēditͭ circa cōes ſūpt⁹. ꝑuificētia āt circa magnos ſūpt⁹ q̄s difficili⁹ ē facē. et iō min⁹ vitiū ē ꝑuificentia q̄ꝫ illibalitas. vñ ph̃s dicͭ i 4°. ethicorū ꝙ q̄uis ꝑuificētia et vitiū oppoſitū ſint malicie nō tñ opprobria inferūt: q2 neqꝫ ſūt nociua ꝓximo: neqꝫ ſūt valde turpes.

Ad ſecunduꝫ ſic pro

cedit. Videtͭ ꝙ ꝑuificētie nullū vitiuꝫ opponatͭ. Paruo.n. oppōitͭ magnū. ſꝫ magnificētia ñ ē vitiū ſꝫ ꝟt⁹. ḡ ꝑuificētie nō opponitͭ vitiū. P. Cū ꝑuificētia ſit vitiū ex defectu ut dictū ē. videtͭ ꝙ ſi aliqḋ vitiū eēt ꝑuificētie oppoſitū ꝙ cōſiſteret ſolū i ſuꝑabūdanti cōſūptiōe. ſꝫ illi q ꝯſumūt multa vbi pauca cōſumere oportꝫ: ꝯſumūt pauca vbi multa cōſumere oportet ut dͭ i 4°. ethicoꝝ. et ſic hñt aliqd ⁹ ꝑuificētia. ñ ḡ ē aliqḋ vitiū paruificētie oppoſitū. ¶ P. Moralia ſortiūtͭ ſpecieꝫ ex fine ut dictū ē. ſꝫ illi q ſuperflue ꝯſumunt h̄ faciūt cā oſtētatiōis diuitiaꝝ ut dͭ in 4°. ethicoꝝ. h̄ āt ꝑtinet ad ianē gliaꝫ q̄ opponitͭ magnimitati ut dictū ē. ḡ nullū vitiū paruificētie opponitͭ. ¶ Sꝫ ꝯ ē auctoritas ph̃i q in 2°. et 4°. ethicoꝝ ponit magnificētiā mediū duoꝝ oppoſitoꝝ vitiorū. ¶ Rͦ dō ꝙ paruo oppōitͭ magnū. paruū āt et magnū relatiue dicūtur ut dictū ē. ſicut aūt ꝯtingit ſūptū eē ꝑuū per ꝯparatiōeꝫ ad op⁹: ita etiā ꝯtigit ſūptū eē magnū i ꝯꝑatiōe ad op⁹ ut.ſ. excedat ꝓportionē q̄ eē dꝫ ſūpt⁹ ad op⁹ ſm regulā rōnis. vñ manifeſtū ē ꝙ vitio paruificētie q̄ aliqs deficit a debita ꝓportiōe expēſarū ad op⁹: itendēs min⁹ expēdere q̄ꝫ dignitas opiſ regrat: oppōitͭ vitio q̄ aliqs dictā ꝓportiōeꝫ excedit ut.ſ. plus expēdat q̄ꝫ ſit opi ꝓportionatū. et hoc vitiū grece qdē dicitͭ bānauſea a furno dicta: q2 videlꝫ ad modū ignis q eſt i furno oīa ꝯſumit. ul' dͭ apyrochalia i. ſine bono igne: q2 ad modū ignis oīa cōſumit ñ ꝓpter bonū. vñ latine h̄ vitiū pōt noīari conſūptio. ¶ Ad ꝑmū ḡ dicēdū ꝙ magnificētia dͭ eſſe eo ꝙ facit magnū opus. nō aūt ex eo ꝙ i ſūptu excedat ꝓportōnē operis: h̄.n. pertinꝫ ad vitiū qḋ opponitͭ paruificētie. Ad ſecūdū dō ꝙ idē vitiū ꝯriatͭ ꝟtuti q̄ ē in medio et ꝯrio vitio. ſic ḡ vitiū conſūptionis opponitͭ paruificētie in eo ꝙ excedit in ſūptu operis dignitatē expēdēs multa vbi pauca oportēt expēdē: opponitͭ āt magnificētie ex ꝑte opis magni: qḋ ꝑcipue itēdit magnific⁹ inq̄tū.ſ. vbi oportet multa expēdē nihil aut parū expēdit. ¶ Ad tertiū dō ꝙ cōſūptor ex ipſa ſpecie actus opponitͭ ꝑuifico inq̄tū trāſcēdit regulā rōnis a q̄ ꝑuific⁹ deficit. nihil tñ ꝓhibet qn h̄ ad finē alterius vitij ordinetur: puta inaniſ glorie uel cuiuſcūqꝫ alteri⁹.

Deinde ꝯſide

rāduꝫ eſt de patiā. Et circa h̄ q̄rūtͭ qnqꝫ. ꝑͦ vtrū patientia ſit ꝟtus. 2° vtꝝ ſit maxīa ꝟtutū ¶ 3° vtꝝ poſſit haberi ſine grā. 4° vtrū ſit pars fortitudinis. ¶ 5° vtrum ſit idem cum longanimitate.

Ad primuꝫ ſic proce

ditͭ. Videtͭ ꝙ patiā nō ſit ꝟtus. Virtutes.n. ꝑfectiſſime ſūt i patria: ut Aug⁹ dicͭ i 4°. de trini. ſꝫ ibi nō eſt patiā: q2 nulla ſūt ibi mala toleranda: ſm illḋ Yſa. 49°. ⁊ Apoc. 21°. Nō eſuriēt neqꝫ ſitiēt. ⁊ nō ꝑcutiet eoſ eſt⁹ neqꝫ ſol. ḡ patiā nō ē ꝟt⁹. P. Nulla ꝟtus i malis pōt iueniri: q2 ꝟtus ē q̄ bonū facit hñtē. ſed patiā qñꝫ i malis hoīb⁹ iuenitͭ: ſicut pꝫ i auaris q multa mala patiētͭ tolerāt ut pecunias ꝯgregēt: ſm illḋ Eccl'iaſtes. 5°. Cūctis dieb⁹ vite ſue comedit i tenebris ⁊ i curis multiſ et i erūna atqꝫ triſtitia. ḡ patiā nō ē ꝟtus. P. Fruct⁹ a ꝟtutib⁹ differūt ut ſ̄ habitū ē. ſꝫ patientia ponitͭ int̄ fructus ut pꝫ ad Gal. 5°. ḡ